

under b vedtages, end Rigsdagen vil være, derfor Forslaget under a vedtages, og jeg troer derfor, at en Repræsentation, som vil have de sande constitutionelle Grundsætninger, skylder Regjeringen, skylder sig selv, skylder Landet og skylder Hæren ikke at vedtage et Forslag som det, der er opført under b. Det nytter ikke, at enkelte Herrer have tabt Tilliden til de constitutionelle Grundsætninger, fordi, som det hedder, Regjeringen har brugt alle constitutionelle Midler til at sætte en Grundlovsforandring igjennem. De ærede Medlemmer maae dog have et saadant Ønske om Orden og Ro i Lovgivningsvæsenet, at de søge at have disse constitutionelle Grundsætninger overalt, hvor de gjøre sig gjældende, og sætte sig imod enhver Krænkelse af dem, men det er en Krænkelse af de constitutionelle Grundsætninger at vedtage et Forslag som det, der er stillet under b.; det er min Opfattelse, og den er bleven mig fuldstændig klar efter de Forhandlinger, som her have fundet Sted. — Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at Forslagene under a. og b. virkelig ikke forekomme mig at være overordentlig vigtige, men kan der staves Ro i nogen Sjæl derved, at man stemmer for Forslaget under a., skal jeg gjerne være med dertil; Forslaget under b. er det mig derimod umuligt at stemme for. — Endnu Et skal jeg dog tillade mig at bemærke, og det er, at Udvalget, hvis det paany kommer til at drøfte denne Sag, og det maaskee med større Høilighed, end der synes at være tilstede idag, vil tage under Overveielse, om 5 Aar ikke ere en vel kort Tid for Hærorganisationen til at komme til Ro i. Jeg satter ikke, hvorledes Regjeringen skal være kommen til fuldstændig Klarhed om Værdien af en Hærlov, som ikke har eksisteret længere end i 5 Aar, og jeg vilde derfor i alt Fald ønske, at man vilde være betænkt paa at forlænge Fristen til 10 Aar. Smidlertid maatte det kun være i det Forslag, der er fremsat under a., at en saadan Forlængelse blev optagen; thi det under b. troer jeg rigtignok ikke, at Noget bør stemme for, og jeg kan heller ikke fatte, hvorledes nogen Regjering skulde være istand til at modtage det.

P. Olsen: Det er mig aldeles umuligt at forstaae, hvorledes Regjering og Rigsdag, saasnart Forslaget under b. vedtages, ikke skulde staae aldeles lige efter de 5 Aars Forløb. Forestiller man sig, saaledes som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, at det skulde være Rigsdagen den ligegyldigste Sag af Verden, om der var nogen Hærplan og noget Forsvar eller ikke, kan jeg forstaae det, men derfra gaaer jeg ikke ud; jeg gaaer ud fra, at Regjeringen og Rigsdagen ere lige interesserede i, at der bliver et kraftigt og dygtigt Forsvar for Landet, ogsaa naar de 5 Aar ere udløbne. Jeg skal imidlertid ikke nu videre indlade mig paa Forslagets Realitet. — Jeg begjærede Ordet paa Grund af en Yttring af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen). Han meente, at den Kjøbngjæring, at den Kjøbenhavnske Skattelov ikke endnu er revideret, skjøndt vi skrive 1867, og skjøndt der i selve Loven staaer, at den skal være revideret inden Udgangen af 1864, maatte være et Beviis for, at denne Lov ikke trængte til Revision; men var en god Lov. Saaledes meente imidlertid ikke den daværende Regjering, Kjøbenhavns Magistrat, Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og det af Folkethinget nedsatte Udvalg; thi de foreslog Alle Forandringer i denne Lov. Naar nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) har sagt, at det var Folkethingets Skyld, at Sagen ikke kom videre, saa forstaaer jeg virkelig ikke, hvad han mener dermed; thi det var jo ikke Folkethingets Skyld, at det saa uventet og hovedfuld blev sendt hjem, merens der endnu forelaa en stor Deel halvfærdige Arbejder, og det er heller ikke Folkethingets Skyld, at Regjeringen ikke senere har forelagt den Lov, som ikke dengang blev bragt tilende. Jeg skulde forøvrigt ikke nu have draget dette Spørgsmaal frem, hvis vi ikke nylig havde hørt en Yttring fra den ærede Regjering, hvori der laa en Antydning af, at man ansaae den Bestemmelse i Loven, at den skulde underkastes Revision, for fyldestgjort derved, at Forslaget engang havde været fremlagt for Thinget uden at komme til nogenformelt Afgjørelse.

H. M. Petersen: Det ærede Med-